

Tender Heart High School Sec-33B Chd

Class-6

Ramandeep Kaur

Topic - ਮੈਂਚੀ ਮਿੱਠਰਤਾ

ਪਾਠ - 9 (Lit)

Page - 1

ਮੁੱਭ ਮਵਰ

ਇਹਿ ਆਰਬੀਓ ਇਸ ਹਟਤ ਨਮੀਂ ਛਈ ਜਮਾਤ
ਦੇ ਚਨਾਬੀ ਇਸੇ ਦੀ ਕਗਈ ਮੈਂਚੀ ਮਿੱਠਰਤਾ
ਪਾਠ - 9 ਥਾਰੇ ਇਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਪਾਠ - 9 ਨੂੰ ਦੋ - ਤਿੰਨ
ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਗਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ।

ਕਗਈ ਦਾ ਸਾਰ

ਇਹ ਸਧਰੁ ਜੀ ਕਗਈ ਹੈ ਧਰ ਮਿੱਥਿਆ
ਬਹੁਤ ਵਧਿਆ ਹੈ । ਲੇਖਕ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ
ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੈਂਚੀ ਮਿੱਠਰਤਾ ਦੇ
ਸਹੱਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ।

ਇਸ ਕਗਈ ਇੱਥੇ ਚਰ ਧੌਰੇ ਮਿੱਠਰ ਚੁਗਾ
ਕਾਂ ਕੱਛ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਝੀਲ ਦੇ ਬਿਲਕੇ
ਗਹਿਰੇ ਸੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਧੌਰੀ ਦੋਸਤੀ ਸੀ ।
ਉਹ ਆਪਸ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ
ਕਰਦੇ ਸੀ । ਇੱਕ ਦਿਨ ਚੁਗਾ ਕਾਂ ਅਤੇ
ਕੱਛੁਰੀਆਂ ਆਪਸ ਮਿੱਠਰ ਹਿਰਨ ਦੀ ਉੱਤਰ
ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਧਰ ਉ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੌਰ
ਨਾ ਚਲੀਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣ
ਲੱਗੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਕੱਛ ਨੇ ਰਿਹਾ ਬਿਤੇ
ਅਿਕਾਰੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕੀ ਫੜ ਲਿਆ । ਕਾਂ
ਉੱਡ ਕੇ ਹਿਰਨ ਦੀ ਭਾਲ ਇੱਥੇ ਅਿਆ
ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਉਮਨ ਵਧਿਆ

Class - 6

Topic - ਮੈਂਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ

Ramandeep Kaur

ਅਠ - 9 (46)

Page - 2

ਕਿ ਮੈਂਚੀਂ ਜੀ ਪਿਰਨ ਮਿਰਾਹੀ ਦੇ ਜਾਲ
ਇੱਥੇ ਫਾਹਿਲਾ ਭੋਲਿਆ ਮੀ। ਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਉਂਮਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ
ਮਾਰੀ ਗੱਲ ਦਸੀ। ਕਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪ ਨੂੰ
ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਥਿਠਾਇਆ ਤੇ ਪਿਰਨ
ਕੋਲ ਘੁੰਬ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਜਾਲ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪਿਰਨ
ਅਜਾਹ ਜੋ ਗਿੰਨਾ। ਖੋਲੀ ਦੇਰ ਧਾਅਦ
ਉੱਲੀ - ਉੱਲੀ ਤੁਰਦਾ ਭੋਲਿਆ ਕੱਛੁ ਵੀ
ਉੱਥੇ ਘੁੰਬ ਗਿੰਨਾ। ਮਾਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਧਰਤ
ਖੁਸ਼ ਮੀ ਘਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਮਿਰਾਹੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਆਈ
ਤਾਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਕਾਂ ਰੁੱਖ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿੰਨਾ,
ਪਿਰਨ ਭੱਜ ਗਿੰਨਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠ ਇੱਥੇ
ਫੜ ਗਿੰਨਾ ਘਰ ਕੱਛੁ ਤਾਂ ਉੱਲੀ - ਉੱਲੀ
ਸ਼ਾਦੀ ਵਲ ਜਾ ਧਿਆ ਮੀ। ਮਿਰਾਹੀ ਨੂੰ
ਘਰਿਲਾਂ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਲੱਗਿਆ ਘਰ ਫਿਰ
ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਪਿਰਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਛੁ
ਜੀ ਮਜੀ। ਉਸਨੇ ਕੱਛੁ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ
ਬੈਲੇ ਇੱਥੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਮਭ
ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੇ ਮੀ ਕਿ ਕੱਛੁ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ
ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਰੀਮ ਬਣਾਈ
ਪਿਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਇੱਥੇ ਘਾਹ
ਚਰਨ ਦਾ ਧਰਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਉਹ (ਮਿਰਾਹੀ)
ਮੇਰੇ ਵਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਬੈਲਾ
ਕੱਟ ਕੇ ਕੱਛੁ ਨੂੰ ਅਜਾਹ ਕਰਵੇ ਕਰ
ਦੇਵੇਗਾ।

Class-6

Topic - ਸੱਚੀ ਮਿੱਠਤਾ

Ramandeep Kaur

ਪਾਠ-9 (4th)

Page - 3

ਫਿਰ ਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮਿਰਗੀ ਨੇ
 ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਹਿਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ
 ਬਹੁਤ ਉੱਜ ਦੌੜਾਗਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ
 ਨਾ ਕਰੋ ਕੱਛੂ ਨੂੰ ਸਜਾਦ ਕਰਵੇ।
 ਉਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਉੱਈ ਮਰੀਮ ਜੀ ਲਾਗੂ
 ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੱਛੂ ਨੂੰ ਸਜਾਦ
 ਕਰਵਾ ਦਿੰਤਾ ਤੇ ਮਿਰਗੀ ਫੜਦਾ ਜੀ
 ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
 ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਨਾਧੜੇ ਨਾਧ ਨੂੰ
 ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਜੀ
 ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮਿਰਗੀ ਖਾਲੀ ਉੱਥੇ ਘਰ
 ਫਾਇਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਚਾਠੇ ਮਿੱਠਾ
 ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ
 ਨਾਧੜਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ।

ਮੈਂ ਵਿਚਿੰਨਾਹਬੀਰੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ
 ਇਹ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਮਿੱਠਤਾ
 ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਨਾਧੜੇ
 ਮਿੱਠਾਂ ਦਾ ਮਾਥਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ
 ਮਤਲਬੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਪਰ ਦਾ ਕੰਮ - ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦ/ਸ਼ਬਦ
 ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਤੇ ਲਿਖੋ।
 ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 64 ਦੇ ਅਸਰ ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਰ 4
 ਬਿਤਾਥ ਤੇ ਜੀ ਹਲ ਕਰਨੇ ਹਨ।

(Last page)